

Haxhi (Ali) Salihu

(11.09.1924, Albanac iz Bročne/Burojë, opština Srbica/Skënderaj, čuvar, petoro dece)

Haxhi je radio kao čuvar u magacinu *Buj-ku* u Trsteniku/Tërstenik. Živeo je sa suprugom Salom i sinom Alijom u Bročni/Burojë [Srbica/Skënderaj]. Dana 2.10.1998. godine sa porodicom je izbegao iz sela jer su srpske snage sa jednog brda iznad sela često pucale u pravcu kuća. Sklonili su se kod Haxhijeve ćerke Florije u Trstenik/Tërstenik. Dana 13.10.1998. godine čula se pucnjava u selu. Ali je sa Florijinim mužem Bajramom pobe-gao u obližnju šumu, dok su Haxhi, Sala i Florije ostali kod kuće. Nešto kasnije tog dana, Haxhi je krenuo da pronade Alija i Ba-jrama. Više se nije vratio. Dana 17.10.1998. godine, Alij i Bajram su pronašli Haxhijevo telo u okolini sela [Trstenik/Tërstenik], na jednoj poljani. Bio je ubijen s leđa. Porodica je istog dana sahranila Haxhija na groblju u Globaru/Gllobar.

Izvori: izjava A.S, FHP-17239.

Hyka (Vesel) Ahmeti

(1930, Albanka iz Rezale/Rezallë, opština Srbica/Skënderaj, petoro dece)

Hyka je živela sa sinom Asllanom, sna-hom i unukom u mahali *Ahmeti* u Rezali/Rezallë [Srbica/Skënderaj]. Kada su srpske snage 6.08.1998. godine ušle u Rezalu/Rezallë i počele da pucaju na kuće, Hyka je sa porodicom pobe-gla iz sela. Sklonili su se u **Gradicu/Gradicë**, kod Agima Bardiqija. Dana 14.10.1998. godine, u Gradicu/Gradicë su ušle srpske snage, zbog čega je stanovništvo ponovo pobe-glo u šume iznad sela. Hyka je pošla sa snajom i unu-kom i ostalim ženama, dok je sin Asllan sa muškarcima otišao ranije. Istog dana, oko 11:30 časova pripadnici srpskih snaga su ušli u šumu i naredili ženama da sa decom izađu iz šume. Hyka nije mogla da hoda, pa je ostala u šumi. Predveče, kada su se srpske snage povukle iz sela, Asllan je krenuo da traži majku i u šumi *Bardići/Male te Bardiqit* je našao njeno telo. Imala je ranu od metka na glavi. Iste večeri, Asllan je uz pomoć meštana Agim Bardiqija sahranio majku na groblju u Gradici/Gradicë.

Izvori: izjava A.A, FHP-14543.

Dejan (Jovan) Jakovljević

(25.05.1968, Srbin iz Kuršumlje, šumar, dvoje dece, pripadnik MUP Republike Srbije)

Živorad (Slavoljub) Kostić

(4.11.1961, Srbin iz Donje Brnjice/Bërnice e Poshtme, opština Priština/Prishtinë, elektrotehničar, dvoje dece, pripadnik MUP Republike Srbije)

Goran (Živko) Marković

(5.10.1971, Srbin iz Prištine/Prishtinë, ton-majstor, dvoje dece, pripadnik MUP Republike Srbije)

Dejan, Živorad i Goran su bili pripadnici rezervnog sastava MUP-a Srbije. Živorad je sa suprugom Nadom i decom Jelenom i Milošem živeo u Donjoj Brnjici/Bërnice e Poshtme. Radio je kao elektrotehničar na železnici u Kosovom Polju/Fushë Kosovë. Dejan je sa suprugom i sinovima Nikolom i Stefanom živeo u Kuršumlji. Goran je sa suprugom Ivanom, ćerkom Bojanom i sinom Aleksandrom živeo u Prištini/Prishtinë. Bio je zaposlen na Radio-televiziji Priština.

Dana 17.10.1998. godine Dejan, Živo-rad i Goran bili su sa jedinicom stacionirani u nekoliko napuštenih albanskih kuća u mahali *Bujjupi* u **Orlatu/Arllat**. U jednoj kući su bili Živorad, Dejan, Goran, Milivoje Marković i Goran Sofronijević. Uveče oko 20:00 časova, dok su bili u potkrovlju kuće, pripadnici OVK su otvorili vatru na njih. Na licu mesta su stradali Dejan, Živorad i Goran, dok su ostala dvojica policajaca ranjeni. Živorad je sahranjen 19.10.1998. godine na groblju u Donjoj Brnjici/Bërnice e Poshtme. Istog dana, Goran je sahranjen na pravoslavnom groblju u Prištini/Prishtinë. Dejan je sahranjen 20.10.1998. godine na groblju u Kuršumlji.

Izvori: izjava J.J, FHP-24990; izjava M.K, FHP-27865; izjava N.K, FHP-11348; SMIP, *Teroristički...*, III, 548, 942; SV SRJ, *Junaci otadžbine*, 29, 36, 39; OKMSSRJ, *Smrtno...*, FHP-10832.

Dragiša (Dane) Stojčević

(5.12.1978, Srbin iz Karavukova, opština Odžaci, pripadnik VJ)